

Ax

Ana Blandiana

Înălțat între bine și rău,
Ascunzând la un capăt zeul,
La celălalt antizeul,
Să fie numai o falică răzvrătire
A celui de-al doilea
Împotriva celui dintâi?
Sau este o punte
La mijlocul căreia, în echilibru nesigur,
Deasupra prăpastiei am fost așezați,
Între prima și ultima clipă a lumii
Și depinde numai de noi să schimbăm ceva,
Târându-ne un milimetru într-o parte sau alta,
În raportul nebunesc al puterii?
Sprijinit puternic la un capăt și la altul,
El este axul
Pe care nori învolburați de nesiguranță
Și straturi mereu mai adânc săpate de țărână
Îl rotesc în jurul lui însuși
Ca niște aripi neînstare să-l smulgă
În zbor.